

กิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ สู่เส้นทางอาชีพ: กรณีศึกษาสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี

หัตถุพล อามารส*

วิทยาลัยอาชีวศึกษานบรี เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600

Received: 5 January 2025

Revised: 21 April 2025

Accepted: 21 May 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพของเด็กหญิงในสถานแรกรับบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี และ 2) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ กรณีศึกษาสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experiment) แบบกลุ่มเดียว (One-Shot Case Study) กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กหญิงอายุระหว่าง 12-17 ปี ในสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามความต้องการกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพ แผนการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-17 ปี (ร้อยละ 60.0) และกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 60.0) ต้องการประเภทกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพ ประเภทงานของขวัญของที่ระลึก มากที่สุด (ร้อยละ 28.0) และ 2) ผลการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์มีคุณภาพผลงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.21) ด้านความสวยงามมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.32) ส่วนความพึงพอใจต่อกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.55) โดยด้านประโยชน์ที่ได้รับมีความพึงพอใจสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.65)

คำสำคัญ: ศิลปะประดิษฐ์; การส่งเสริมอาชีพ; เด็กด้อยโอกาส

* Corresponding Author: hattapon@thonburi.ac.th

Artistic Craftsmanship Activities Towards Career Pathways: A Case Study of Thanyaporn Girls' Reception Home, Pathum Thani Province, Thailand

Hattapon Amparot*

Thonburi Vocational College, Bangkok Yai District, Bangkok 10600, Thailand

Abstract

This research entitled “Artistic Craft Activities toward Career Pathways: A Case Study of Thanyaporn Girls' Reception Home, Pathum Thani Province” aimed to: 1) study the needs for artistic craft activities that promote career development among girls at Thanyaporn Girls' Reception Home, Pathum Thani Province; and 2) examine the outcomes of implementing artistic craft activities at the reception home. This study employed a pre-experimental research design with a one-shot case study approach. The participant consisted of 25 girls aged 12-17 years who are staying at Thanyaporn Girls' Reception Home, selected through purposive sampling. Research instruments included a questionnaire on need for artistic craft activities that promote career development, artistic craft activity lesson plans, and an activity satisfaction assessment form. Data were analyzed using descriptive statistics including frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research findings revealed that: 1) the majority of participants were 15-17 years old (60.0%) studying at lower secondary education level. The gift and souvenir crafts was the most desired artistic craft activity type (28.0%). and 2) The overall quality of participants' artistic craft work was at a high level (mean 4.21). When looking at aspects of the quality of participants' artistic craft work, the aesthetic aspect received the highest score (mean 4.32). The overall satisfaction with the activities was at the highest level (mean 4.55) and the benefits gained aspect received the highest satisfaction rating (mean 4.65) when each aspect was taken into consideration.

Keywords: Artistic Craftsmanship; Career Promotion; Underprivileged Children

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์โลกในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การศึกษาต้องปรับตัว เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ (World Economic Forum, 2020) องค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาที่มีคุณภาพและการส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะสำหรับกลุ่มเปราะบางในสังคม (Alam, 2023) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566) สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี เป็นหน่วยงานภายใต้กรมกิจการเด็กและเยาวชน ที่มีภารกิจในการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กหญิงที่ประสบปัญหาทางสังคม (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2567) ภารกิจสำคัญประการหนึ่ง คือ การฟื้นฟูสภาพจิตใจ ร่างกาย และการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ปัญหาสำคัญที่พบในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับ ได้แก่ การขาดโอกาสทางการศึกษา การขาดทักษะอาชีพ และความยากลำบากในการปรับตัวเข้าสู่สังคม (สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร, 2566) การพัฒนาทักษะอาชีพจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมให้เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต

แนวคิด “Learn to Earn” เป็นแนวคิดในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นและสอดคล้องกับการดำรงชีวิต ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับสากลว่าเป็นกลยุทธ์สำคัญในการพัฒนาการศึกษาเพื่อความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่สามารถนำไปสร้างรายได้และประกอบอาชีพ (Boraud, 2020) สัมพันธ์กับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567) และพันธกิจของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2567) ในการพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะวิชาชีพและการบริการวิชาการสู่สังคม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี (2567) สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาชีพที่หลากหลาย มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะอาชีพให้แก่ผู้เรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพสำคัญที่มีบริบทครอบคลุมสหวิทยาการมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนในมิติต่าง ๆ (สมาคมคหกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2547) โดยเฉพาะศิลปะประดิษฐ์ ซึ่งเป็นแขนงวิชาในสาขาคหกรรมศาสตร์ ได้รับการยอมรับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนรอบด้าน (หิรัญพล อำภารส และคณะ, 2567) ทั้งการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การฝึกสมาธิ และการเสริมสร้างความมั่นคงทางจิตใจ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพอีกด้วย (อภิรติ โสฬส, 2549) จากการศึกษาวิจัยของ อัมพวัน ยันเสน และนวลแข ปาลิวนิช (2557) ที่ศึกษาผลการจัดกิจกรรมทางด้านศิลปะประดิษฐ์ ทัศนศึกษา: สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร พบว่า เยาวชนหญิงอายุ 15-18 ปี มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ในระดับสูง โดยกิจกรรมดังกล่าวช่วยพัฒนาทักษะ

ที่จำเป็นและเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกนภัส สีหราช และวิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์ (2563) พบว่า การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพเป็นการสร้างรากฐานสำคัญให้แก่เยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติ และงานวิจัยของ ณัฐชนา พุทธแสง และคณะ (2566) ที่พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีปัญหาทางสังคมต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในอนาคต นอกจากนี้ การวิจัยของ Barber et al., (2005) ในการศึกษาเด็กวัยรุ่น ที่มีอายุระหว่าง 12-18 ปี พบว่า การจัดกิจกรรมศิลปะมีผลต่อการพัฒนาทางอารมณ์ สังคม และสติปัญญา และ Luftig (2000) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะ พบว่า เด็กที่ได้รับการส่งเสริมด้านศิลปะ มีพัฒนาการทางสมองที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ และมีสมาธิในการทำงาน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต งานวิจัยของ Bungay & Vella-Burrows (2013) ได้ศึกษากิจกรรมศิลปะในเด็กวัยรุ่นและพบว่า นอกจากช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์แล้ว ยังช่วยในการปรับตัวทางสังคม และลดพฤติกรรมเสี่ยงได้อีกด้วย

กิจกรรมศิลปะประดิษฐ์จึงมีความสำคัญและสัมพันธ์กับแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมให้กับคนรุ่นใหม่ที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์โรคอุบัติใหม่ ภัยธรรมชาติ และความเหลื่อมล้ำทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (หิรัญพล อภิการส, 2567) การจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะอาชีพยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้แก้ปัญหา หรือใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะอาชีพและทักษะชีวิต ผ่านการฝึกปฏิบัติจริงและการสร้างรายได้ระหว่างเรียน (Schirmacher & Fox, 2009) ด้วยเหตุนี้ การวิจัยเรื่องกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ สู่เส้นทางอาชีพ กรณีศึกษาสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี จึงมีความสำคัญในการพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมที่บูรณาการองค์ความรู้ด้าน คหกรรมศาสตร์ แนวคิด “Learn to Earn” และพันธกิจของอาชีวศึกษา เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านทักษะอาชีพให้แก่เด็กและเยาวชนกลุ่มเปราะบางซึ่งเป็นความท้าทายสำคัญของสังคมไทยในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพ ของเด็กหญิงในสถานแรกรับบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ กรณีศึกษาสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ หมายถึง กิจกรรมการสร้างสรรค์ผลงานที่มีความประณีตสวยงาม โดยในการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นประเภทงานของขวัญของที่ระลึก งานผ้าและเครื่องแต่งกาย งานวัสดุธรรมชาติ งานกระดาษสร้างสรรค์ และงานเครื่องหอม ซึ่งเป็นงานที่สามารถพัฒนาเป็นอาชีพได้ในอนาคต

เส้นทางอาชีพ หมายถึง แนวทางการเตรียมความพร้อมและพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพศิลปะประดิษฐ์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทั้งด้านทักษะฝีมือ เพื่อให้เด็กหญิงในสถานแรกรับสามารถนำความรู้และทักษะไปต่อยอดเป็นอาชีพที่สร้างรายได้อย่างยั่งยืนในอนาคต

เด็กหญิงในสถานแรกรับ หมายถึง เด็กหญิงที่อยู่ในความดูแลของสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่มีภารกิจในการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กหญิงที่ประสบปัญหาทางสังคม โดยในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงเด็กหญิงอายุระหว่าง 12-17 ปี ที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

คุณภาพผลงานศิลปะประดิษฐ์ หมายถึง ระดับความสมบูรณ์ของผลงานศิลปะประดิษฐ์ที่ผู้เรียนสร้างสรรค์ขึ้น ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ความสวยงาม ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะฝีมือ และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ความพึงพอใจต่อกิจกรรม หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติในทางบวกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดกิจกรรม ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านการพัฒนาทักษะ และด้านการประยุกต์สู่เส้นทางอาชีพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ สู่เส้นทางอาชีพ: กรณีศึกษาสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experiment) แบบกลุ่มเดียว (One-Shot Case Study) ซึ่งเป็นการศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมในกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว โดยไม่มีกลุ่มควบคุม (Campbell & Stanley, 2015)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กหญิงในสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามแนวคิดของ Patton et al., (2015) ที่เสนอว่าการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเหมาะสำหรับการวิจัยที่ต้องการศึกษากลุ่มเป้าหมายที่มีคุณลักษณะเฉพาะ โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กหญิงอายุระหว่าง 12-17 ปี จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 25 คน เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างพิจารณาจาก 1) การพักอาศัยในสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร 2) อยู่ในช่วงอายุ 12-17 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีความพร้อมในการพัฒนาทักษะอาชีพ และสามารถต่อยอดไปสู่การประกอบอาชีพได้ในอนาคต (Maurer, 2001) และ 3) สนใจเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามความต้องการกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพ

แบบสอบถามนี้พัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดของ Maslow's Hierarchy of Needs ที่กล่าวถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์และความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Maslow, 1998) แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น อายุ ระดับการศึกษา และตอนที่ 2 ความต้องการกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพ ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับประเภทของงานศิลปะประดิษฐ์ ประกอบด้วย 1) งานของขวัญของที่ระลึก 2) งานผ้าและเครื่องแต่งกาย 3) งานวัสดุธรรมชาติ 4) งานกระดาษสร้างสรรค์ และ 5) งานเครื่องหอม

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ และด้านจิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) การวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ 0.85

2. แผนการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์และแบบประเมินคุณภาพผลงาน

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ เรื่องงานของขวัญของที่ระลึก พัฒนาขึ้นตามแนวคิด Constructionism ของ Papert & Harel (1991) ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำและสร้างชิ้นงานร่วมกับแนวคิด Learn to Earn ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่นำไปสู่การประกอบอาชีพได้จริง (Hilton & Pellegrino, 2012) โดยแผนการจัดกิจกรรมประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมการ ขั้นนำเสนอความรู้ ขั้นฝึกปฏิบัติ ขั้นนำเสนอผลงาน และขั้นประเมินผล

แบบประเมินคุณภาพผลงานศิลปะประดิษฐ์ครอบคลุม 4 ด้าน ตามกรอบแนวคิดของ Amabile et al., (1996) ที่เสนอองค์ประกอบของการประเมินผลงานสร้างสรรค์ไว้ดังนี้ 1) ความสวยงาม 2) ความคิดสร้างสรรค์ 3) ทักษะฝีมือ และ 4) การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีเกณฑ์การประเมินแบบรูบริก (Rubric Assessment) ตามแนวคิดของ Stevens & Levi (อ้างถึงใน Muhammad et al., 2018) ที่เสนอว่าการประเมินด้วยรูบริกช่วยให้การประเมินมีความชัดเจนและเป็นระบบ

การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมและแบบประเมินคุณภาพผลงานดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะประดิษฐ์ ด้านการสอน ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) อยู่ในช่วง 0.80-1.00 ซึ่งสูงกว่า 0.50 แสดงว่าเครื่องมือมีความตรงเชิงเนื้อหา (Turner & Carlson, 2003)

3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรม

แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาขึ้นตามแนวคิดการประเมินความพึงพอใจของ Kirkpatrick & Kirkpatrick (2006) ที่เสนอว่าการประเมินปฏิกิริยาตอบสนอง (Reaction) เป็นการประเมินขั้นแรกที่สะท้อนความรู้สึกและทัศนคติของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรม แบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวทางของ Likert (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ครอบคลุมการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกระบวนการจัดกิจกรรม 2) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 3) ด้านการพัฒนาทักษะ และ 4) ด้านการประยุกต์สู่เส้นทางอาชีพ

การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในช่วง 0.88-1.00 ซึ่งสูงกว่า 0.50 แสดงว่า เครื่องมือมีความตรงเชิงเนื้อหาการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจใช้เกณฑ์ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	พึงพอใจระดับ มากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	พึงพอใจระดับ มาก
2.51-3.50	หมายถึง	พึงพอใจระดับ ปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	พึงพอใจระดับ น้อย
1.00-1.50	หมายถึง	พึงพอใจระดับ น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การประสานงานกับสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญพร จังหวัดปทุมธานี เพื่อขออนุญาตดำเนินการวิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์ และรายละเอียดของการวิจัย ตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (เจนวิทย์ นวลแสง, 2561)

2. การเก็บข้อมูลความต้องการกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง ให้ความเวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 30 นาที และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ตามแนวทางของ Creswell & Creswell (2017) ที่เสนอว่า การเก็บข้อมูลด้วยตนเองช่วยให้ได้อัตราการตอบกลับสูงและสามารถให้คำชี้แจงเพิ่มเติมได้ทันที

3. การจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ตามแผนการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น โดยดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง ตามแนวคิดของ Kolb (2014) ที่เสนอว่าการเรียนรู้จากประสบการณ์ต้องใช้เวลาเพียงพอในการฝึกปฏิบัติและสะท้อนคิด

4. การประเมินคุณภาพผลงานศิลปะประดิษฐ์โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะประดิษฐ์ ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และด้านการตลาด ตามแนวคิดของ Eisner (2002) ที่เสนอว่าการประเมินงานศิลปะควรได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญหลากหลายมุมมอง

5. การประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมินความพึงพอใจภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมครบทุกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลความต้องการประเภทกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ข้อมูลคุณภาพผลงานศิลปะประดิษฐ์ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยนำคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาหาค่าเฉลี่ย ตามแนวทางของ Johnson & Christensen (2024) ที่เสนอว่าการหาค่าเฉลี่ยจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญหลายคนช่วยลดความลำเอียงในการประเมิน
4. ข้อมูลความพึงพอใจต่อกิจกรรม วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาความต้องการกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพของเด็กหญิงในสถานแรกรับบ้านธัญพร จังหวัดปทุมธานี ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ข้อมูลพื้นฐานของเด็กหญิงในสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญพร จังหวัดปทุมธานี

(n=25)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
14-12 ปี	10	40.0
17-15 ปี	15	60.0
รวม	25	100
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	15	60.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	10	40.0
รวม	25	100

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-17 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือช่วงอายุ 12-14 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ด้านระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0

ตาราง 2 ความต้องการประเภทกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพ

(n=25)

ความต้องการ/ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. งานของขัวญของที่ระลึก	7	28.0
2. งานผ้าและเครื่องแต่งกาย	6	24.0
3. งานวัสดุธรรมชาติ	5	20.0
4. งานกระดาษสร้างสรรค์	4	16.0
5. งานเครื่องหอม	3	12.0
รวม	25	100

จากตาราง 2 การศึกษาความต้องการประเภทกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจงานของขัวญของที่ระลึก มากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา คือ งานผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 งานวัสดุธรรมชาติ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 งานกระดาษสร้างสรรค์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และงานเครื่องหอม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ กรณีศึกษาสถานแรกรับเด็กหญิง บ้านธัญพร จังหวัดปทุมธานี ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 3 ผลการประเมินคุณภาพผลงานศิลปะประดิษฐ์

(n=25)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. ความสวยงาม	4.32	0.45	มาก
2. ความคิดสร้างสรรค์	4.18	0.52	มาก
3. ทักษะฝีมือ	4.25	0.48	มาก
4. การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.10	0.55	มาก
รวม	4.21	0.50	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพผลงานศิลปะประดิษฐ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=4.21, S.D.=0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสวยงามมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย=4.32, S.D.=0.45) รองลงมา คือ ด้านทักษะฝีมือ (ค่าเฉลี่ย=4.25, S.D.=0.48) ด้านความคิดสร้างสรรค์ (ค่าเฉลี่ย=4.18, S.D.=0.52) และด้านการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (ค่าเฉลี่ย=4.10, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

ตาราง 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์

(n=25)

ด้านการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านกระบวนการจัดกิจกรรม	4.58	0.46	มากที่สุด
2. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.65	0.42	มากที่สุด
3. ด้านการพัฒนาทักษะ	4.45	0.51	มาก
4. ด้านการประยุกต์สู่อาชีพ	4.52	0.48	มากที่สุด
รวม	4.55	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยภาพรวมพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย=4.55, S.D.=0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย=4.65, S.D.=0.42) รองลงมา คือ ด้านกระบวนการจัดกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย=4.58, S.D.=0.46) ด้านการประยุกต์สู่เส้นทางอาชีพ (ค่าเฉลี่ย=4.52, S.D.=0.48) และด้านการพัฒนาทักษะ (ค่าเฉลี่ย=4.45, S.D.=0.51) ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. การศึกษาความต้องการกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพของเด็กหญิงในสถานแรกรับบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-17 ปี (ร้อยละ 60.0) และกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 60.0) แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนกลางถึงตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยที่กำลังพัฒนาอัตลักษณ์และเริ่มมีความสนใจในการเตรียมความพร้อมเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของ Erikson (1959) ที่กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นช่วงของการค้นหาอัตลักษณ์และการวางแผนอนาคต ดังนั้นการส่งเสริมกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์จึงมีความเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในงานของขวัญของที่ระลึกมากที่สุด จำนวน 7 คน (ร้อยละ 28.0) รองลงมา คือ งานผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 6 คน (ร้อยละ 24.0) และงานวัสดุธรรมชาติ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 20.0) สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของความสนใจในงานศิลปะประดิษฐ์ โดยงานของขวัญของที่ระลึกได้รับความสนใจสูงสุด อาจเนื่องมาจากค่านิยม ความชอบ และโอกาสที่สามารถสร้างรายได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักรินทร์ หงส์รัตนวรกิจ และสุกัญญา จันทกุล (2565) ที่พบว่า งานของขวัญของที่ระลึกเป็นงานศิลปะประดิษฐ์ที่ได้รับความนิยมและสามารถพัฒนาเป็นอาชีพได้ในอนาคต นอกจากนี้ ความต้องการที่หลากหลายนี้สะท้อนถึงความสนใจที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่หลากหลาย และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-Centered Learning) ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน (Norman & Spohrer, 1996) การจัดกิจกรรมที่หลากหลายจะช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบความถนัดและความสนใจของตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกประกอบอาชีพในอนาคต สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) ซึ่งสัมพันธ์กับผลวิจัยของ เตชวัน ปัญญาวุฒิธรรม (2567) ที่พบว่า การพัฒนาทักษะอาชีพที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงทั้งด้านทักษะวิชาชีพ การตลาด และการสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ ดังนั้นกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์จึงมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคนไทยให้มี ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างสังคมที่สงบสุข ยั่งยืน

2. กิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพในระดับมาก และเมื่อนำไปทดลองใช้พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบปฏิบัติ (Experiential Learning Theory) ของ Kolb et al. (2014) ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง การสะท้อนคิด การสร้างความคิดรวบยอด และการนำไปประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งและยั่งยืน

ด้านคุณภาพผลงานศิลปะประดิษฐ์ ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยผลการประเมินด้านความสวยงามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีความประณีตสวยงาม ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของงานศิลปะประดิษฐ์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล และอนุสรณ์ ใจทน (2566) ที่กล่าวว่า ความงามเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของงานศิลปะที่สามารถสร้างความประทับใจและดึงดูดความสนใจจากผู้พบเห็น นอกจากนี้ ทักษะฝีมือที่มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงเป็นอันดับสอง แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการใช้เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ได้อย่างคล่องแคล่วและเหมาะสม ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องในกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ เมื่อวิเคราะห์เชิงลึก ผลงานด้านการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แม้จะ

อยู่ในระดับมากก็ตาม (ค่าเฉลี่ย=4.10) สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนยังต้องได้รับการพัฒนาทักษะในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะศิลปะประดิษฐ์ในบริบทที่หลากหลายมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย จิราพัทธ์ แก้วศรีทอง และคณะ (2560) ที่พบว่า การพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริงเป็นความท้าทายสำคัญในการจัดการเรียนรู้ด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ สำหรับเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีข้อจำกัดด้านประสบการณ์และโอกาสในการเรียนรู้ การที่ผลการประเมินคุณภาพผลงานในทุกด้านอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะรอบด้าน ทั้งด้านความสวยงาม ทักษะฝีมือ ความคิดสร้างสรรค์ และการประยุกต์ใช้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Gardner (1993) เรื่องพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ที่เน้นการพัฒนาความสามารถที่หลากหลายของผู้เรียน โดยเฉพาะปัญญาด้านมิติสัมพันธ์และการเคลื่อนไหวร่างกาย ซึ่งเป็นปัญญาสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะประดิษฐ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yan & Liu (2023) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติในงานศิลปะช่วยพัฒนาทักษะทั้งด้านเทคนิค ความคิดสร้างสรรค์ และการประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการประกอบอาชีพในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ด้านความพึงพอใจต่อกิจกรรมพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านประโยชน์ที่ได้รับ (ค่าเฉลี่ย=4.65) สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าและประโยชน์ของกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ที่มีต่อการพัฒนาตนเอง ทั้งในแง่ของการเสริมสร้างทักษะ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และการเตรียมความพร้อมสู่การประกอบอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัชชาพร ไพรัตน์ และคณะ (2559) ที่พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของกิจกรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงเป็นอันดับสอง (ค่าเฉลี่ย=4.58) แสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรม การลำดับขั้นตอน และการให้คำแนะนำของผู้สอน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky (1978) เรื่อง Scaffolding ที่เน้นการสนับสนุนการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถได้อย่างเต็มศักยภาพ ด้านการประยุกต์สู่เส้นทางอาชีพ (ค่าเฉลี่ย=4.52) และด้านการพัฒนาทักษะ (ค่าเฉลี่ย=4.45) มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับมากที่สุดเช่นกัน แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนเห็นความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์กับโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคต และตระหนักถึงการพัฒนาทักษะที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรม สอดคล้องกับแนวคิด Learn to Earn ของ Whipps (2008) ที่เน้นการพัฒนาทักษะที่สามารถนำไปสร้างรายได้และประกอบอาชีพ นอกจากนี้ ยังสะท้อนให้เห็นถึงการออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-Centered Learning) ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และศักยภาพของผู้เรียน (Kaput, 2018) การที่ผู้เรียนเห็นประโยชน์

และคุณค่าของกิจกรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Patton & McMahon (2014) ที่กล่าวถึงการพัฒนาอาชีพแบบองค์รวม (Holistic Career Development) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะ ความรู้ เจตคติ และการสนับสนุนทางสังคมที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ กิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ในการวิจัยนี้ไม่เพียงแต่พัฒนาทักษะวิชาชีพ แต่ยังส่งเสริมทักษะทางสังคม ความภาคภูมิใจในตนเอง และทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาอาชีพแบบองค์รวม นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการประยุกต์สู่เส้นทางอาชีพในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์กับการประกอบอาชีพที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ Greenhaus et al. (2009) ที่กล่าวถึงการจัดการอาชีพโดยการจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง และการบูรณาการกับการประกอบอาชีพช่วยพัฒนาทักษะและเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรมีการพัฒนาหลักสูตรอบรมอาชีพอย่างต่อเนื่อง หลากหลาย โดยบูรณาการการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์และการตลาด ซึ่งเป็นทักษะที่กลุ่มตัวอย่างต้องการพัฒนามากที่สุด เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรจัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา และสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญพร เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ พัฒนาระบบการสนับสนุน ทั้งด้านการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ และการเชื่อมโยงกับตลาด ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนที่กลุ่มตัวอย่างต้องการมากที่สุด โดยมุ่งเน้นการสร้างโอกาสการเรียนรู้และการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืนให้แก่ผู้ด้อยโอกาส

เอกสารอ้างอิง

- กนกนภัส สีหราช และวิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์. (2563). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ เรื่องการถนอมอาหารและการแปรรูปอาหาร สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเวียงชัยวิทยาคม. *วารสารการวิจัยการศึกษาลองคำ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย*, 14(1), 115-127.
- กรมกิจการเด็กและเยาวชน. (2567). รายงานสถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ประจำปีงบประมาณ 2567 ไตรมาส 4 เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2567. กรมกิจการเด็กและเยาวชน. https://www.dcy.go.th/public/mainWeb/file_download/1730175655930-676672237.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการศึกษาของกระทรวง ศึกษาธิการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564-2579. *ราชกิจจานุเบกษา*. 138 ตอนพิเศษ 309 ง 11.
- จิราพัทธ์ แก้วศรีทอง, วิรัชยา อินทะกัณท์ และกุลชญา สิวหงวน. (2560). การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จากวัสดุธรรมชาติกลุ่มศิลปประดิษฐ์โอท็อป (OTOP) จังหวัดพิษณุโลก. *วารสารวิชาการศิลปะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 8(2), 1-11.
- เจนวิทย์ นวลแสง. (2561). จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์กับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*, 10(2), 131-155.
- ณัชชาพร ไพรัตน์, เมธิณี วงศ์วานิช รัมภกาภรณ์ และพนิต เข้มทอง. (2559). การศึกษาผลการใช้ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาศิลปะประดิษฐ์เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการจัดการ เชิงกลยุทธ์ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (อาทรสังฆะวัฒน์). *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 31(2), 113-121.
- ณัฐชนา พุทธแสง, ปิยวรรณ ทศนาญชลี, แพรพิมพ์ สีลาวณิช, อรรดา เส้นเกษ และกฤษดา นานข้า. (2566). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะอาชีพสำหรับเด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญ วัดสระเรียม จังหวัดนครศรีธรรมราช*, 7(9), 78-89.
- เตชวัน ปัญญาวุฒิธรรม. (2567). นโยบายส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ของรัฐบาลนางสาวแพทอง ธารชินวัตร. *วารสารนวัตกรรมการบริหารการศึกษา*, 3(4), 1-13.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล และอนุสรณ์ ไททน. (2566). การพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษผ้า เหลือใช้ด้วยเทคนิคการเคลือบผิวผ้าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย. *วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย*, 17(1), 12-25.

- วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี. (2567). *ประกาศวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี เรื่อง มาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี พ.ศ. 2567* (หนังสือราชการ).
- ศักรินทร์ หงส์ตันาวรกิจ และสุกัญญา จันทกุล. (2565). การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากผ้าทอด้วยเทคนิคโอริงามิ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดสุโขทัย. *วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 13(1), 113-122.
- สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญพร. (2566). *รายงานประจำปีสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญพร. กรมกิจการเด็กและเยาวชน*.
- สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2547). *หนังสือชุดศัพท์คหกรรมศาสตร์ เล่ม 1 ศัพท์ศิลปะประดิษฐ์*. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2567). *นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564-2579* (หนังสือราชการ). กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติประจำปี 2566*.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)*. https://www.nesdc.go.th/ewt_newsphp?nid=13651&filename=develop_issue
- หัทธพล อภารส. (2567). *เอกสารการสอนวิชาพื้นฐานงานประดิษฐ์*. วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี.
- หัทธพล อภารส, พชรพงษ์ โพธิ์น้อย และศศิธรดา สลี. (2567). การให้ความหมายวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตามบริบทของอาชีวศึกษา. *วารสารกระแสนวัตกรรม*, 25(47), 16-27.
- อภิรติ โสพศ. (2549). *ศิลปะประดิษฐ์*. โอเดียนสโตร์.
- อัมพวัน ยันเสน และนวลแข ปาลิวนิช. (2557). ผลการจัดกิจกรรมทางด้านศิลปะประดิษฐ์ กรณีศึกษา: สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพฯ. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 6(1), 100-122.
- Alam, G. M. (2023). *Has Secondary Science Education Become an Elite Product in Emerging Nations? - a Perspective of Sustainable Education in the Era of MDGs and SDGs*. Sustainability.
- Amabile, T. M., Conti, R., Coon, H., Lazenby, J., & Herron, M. (1996). Assessing the Work Environment for Creativity. *Academy of Management Journal*, 39(5), 1154-1184.

- Barber, B. L., Stone, M. R., & Eccles, J. S. (2005). Adolescent Participation in Organized Activities. *What do Children Need to Flourish? Conceptualizing and Measuring Indicators of Positive Development*, Springer, Boston, MA.
- Boraud, T. (2020). *Learn to earn*. How the Brain Makes Decisions.
- Bungay, H., & Vella-Burrows, T. (2013). the Effects of Participating in Creative Activities on the Health and Well-Being of Children and Young People: A Rapid Review of the Literature. *Perspectives in Public Health*, 133(1), 44-52.
- Campbell, D. T., & Stanley, J. C. (2015). *Experimental and Quasi-Experimental Designs for Research*. Ravenio Books.
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2017). *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches*. Sage Publications.
- Eisner, E. W. (2002). What Can Education Learn From the Arts About the Practice of Education?. *Journal of Curriculum and Supervision*, 18(1), 4-16.
- Erikson, E. H. (1959). Identity and the life cycle: Selected papers. *Psychological Issues*, 1, 1-171.
- Gardner, H. (1993). *Multiple Intelligences: The Theory in Practice*. Basic Books/Hachette Book Group.
- Greenhaus, J. H., Callanan, G. A., & Godshalk, V. M. (2009). *Career management*. Sage.
- Hilton, M. L., & Pellegrino, J. W. (Eds.). (2012). *Education for Life and Work: Developing Transferable Knowledge and Skills in the 21st Century*. National Academies Press.
- Johnson, R. B., & Christensen, L. B. (2024). *Educational Research: Quantitative, Qualitative, and Mixed Approaches*. Sage Publications.
- Kaput, K. (2018). *Evidence for Student-Centered Learning*. Education Evolving.
- Kirkpatrick, D., & Kirkpatrick, J. (2006). *Evaluating Training Programs: The Four Levels*. Berrett-Koehler Publishers.
- Kolb, D. A. (2014). *Experiential Learning: Experience As The Source of Learning and Development*. FT Press.
- Kolb, D. A., Boyatzis, R. E., & Mainemelis, C. (2014). *Experiential Learning theory: Previous Research and New Directions*. In *Perspectives on Thinking, Learning, and Cognitive Styles* (p. 227-247). Routledge.

- Luftig, R. L. (2000). an Investigation of an Arts Infusion Program on Creative Thinking, Academic Achievement, Affective Functioning, and Arts Appreciation of Children at Three Grade Levels. *Studies in Art Education*, 41(3), 208-227.
- Maslow, A. H. (1998). *Maslow on Management*. John Wiley & Sons.
- Maurer, T. J. (2001). Career-Relevant Learning and Development, Worker Age, and Beliefs About Self-Efficacy for Development. *Journal of Management*, 27(2), 123-140.
- Muhammad, A., Lebar, O., & Mokshein, S. E. (2018). Rubrics as Assessment, Evaluation and Scoring Tools. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 8(10), 1417-1431.
- Norman, D. A., & Spohrer, J. C. (1996). Learner-Centered Education. *Communications of the ACM*, 39(4), 24-27.
- Papert, S., & Harel, I. (1991). Situating Constructionism. *Constructionism*, 36(2), 1-11.
- Patton, C., Sawicki, D., & Clark, J. (2015). *Basic Methods of Policy Analysis and Planning*. Routledge.
- Patton, W., & McMahon, M. (2014). *Csareer Development and Systems Theory: Connecting Theory and Practice* (Vol. 2). Springer.
- Schirmacher, R., & Fox, L. (2009). *Art and Creative Development for Young Children* (6th ed.). Cengage Learning.
- Turner, R. C., & Carlson, L. (2003). Indexes of Item-Objective Congruence for Multidimensional Items. *International Journal of Testing*, 3(2), 163-171.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press.
- Whipps, J. (2008). “Learn to Earn”: A Pragmatist Response to Contemporary Dialogues About Industrial Education. *The Journal of Speculative Philosophy*, 22(1), 59-67.
- World Economic Forum. (2020). *The Future of Jobs Report 2020*. https://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2020.pdf
- Yan, W. J., & Liu, S. T. (2023). Creative Economy and Sustainable Development: Shaping Flexible Cultural Governance Model for Creativity. *Sustainability*, 15(5), 4353.